

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. IX. De Ordine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

tatione ad mortem disponant, ac, quatenus per occupationes licet, morituris Consilio, solatio, & auxilio adesse studeant, aut saltem curent, ut aliquis alius Sacerdos aut Religiosus advocetur, qui luctuantem cum morte adjuvet, habeantque Pastores in hanc rem assiduos sibi libellos quosdam pios, qui de ratione benè iuvandi morientes à pijs & doctis viris sunt compositi, sciantque Pastores huiusmodi Charitatis officijs præter meritum apud Deum plurimum sibi subditorum animos conciliari, sicut scriptum est, non te pigeat visitare infirmum, ex his enim in dilectione firmaberis.

2. Parochi ægrotos sæpè invisant, hortenturque ne ad extremum Sacramenti huius susceptionem differant, sed potius sensibus rationisque usu adhuc integris illud sibi administrari petant, ita ut uberiolem ejus fructum percipiant.

3. Quanquam deceat, idque curandum sit, ut infirmo, dum rationis capax est, extrema Unctio detur, attamen negari non debet morituris, si vel paulò ante in amentiam aut phrenesin inciderint, vel etiam diuturno tempore usu rationis privati extiterint, modò ante statum amenitiæ hoc Sacramentum petiverint, aut interpretativè desideraverint, Christianè nimirum vivendo & salutis suæ memores, quod etiam præsumendum est, nisi contrarium appareat, si verò tanta sit phrenesis, ut infirmus aliquid contra Sacramenti Reverentiam facere posset, eo casu non ungatur nisi sublato tali periculo.

4. Falluntur qui existimant, suscepto hoc Sacramento vel testamentum condi non posse, vel spem convalescendi ob id imminui, ideoque Pastores contrarium subinde doceant. Eximenda quoque est illa persuasio erronea & pernitiola ex mentibus hominum, quâ sibi imaginantur sese, si inungantur, citiùs morituros, ut propterea ad extremum vitæ halitum hoc Sacramentum differant.

5. Dùm sacrum Oleum infirmorum ad ægrotos defertur, Custos superpelliceo indutus lumen præferat, non tamen nolam sonantem.

6. Sacerdos administraturus hoc Sacramentum, quocunq; anni etiam Adventûs, Quadagesimæ, & majoris Hebdomadæ die, sit indutus superpelliceo cum stola violacea, sacrum Oleum infirmorum in honesto & decenter ornato vasculo cum debita Reverentia ad ægrotum deferat comitantibus infirmi amicis & vicinis, inter eundem & redeundum à fabulis omnes abstineant, fundendis pro salute infirmi precibus intenti.

7. Si ægrotus, dum sacro Oleo ungitur, extremum Spiritum emiseric, Parochus ungere desistat, si verò aliqua morbi vis de repente illum oppressit, ut dubitetur, vivusne sit an mortuus, Parochus eâ conditione inungendo utatur. Si es vivus, per istam sanctam Unctionem &c.

T I T U L U S I X.

De Ordine.

I.

ORdinum Collatio seu manuum impositio, cum ostium sit ad Ecclesiarum gubernacula & ministeria exercenda, omni certè diligentia illud observandum est, quod hætenus diligenter curatum non fuisse, multis in partibus orbis Christiani lugemus, hinc enim tanta mala uno quasi impetu in Ecclesiam inundarunt, eamque miserè affixerunt, ut attentiolem posthac curam Episcopalem meritò requirant, ne quod D. Apostolus Paulus discipulo suo Timotheo præscribit, id cum magno Ecclesiæ exitio contemnatur: Manus citò nemini imposueris neq; communicaveris peccatis alienis; qui etiam huiusmodi custodiæ formulam quandam charissimis suis discipulis ex professo præscribit, quam nos sequentes circa ordinandos, & eorum ingressum subjunctas conditiones observandas ex Concilijs & Canonibus depromptas præscribimus.

2. De qualitatibus eorum qui ad sacros Ordines promovendi sunt, accuratè statuit Concilium Tridentinum, de quibus hæc Synodus quædam diligentioris observationis causâ repetenda duxit & statuenda.

3. Nullus

3. Nullus ad minores ordines deinceps admittatur sine testimonio probitatis & literaturæ à proprio Parocho & Magistro scholæ, in qua studuit; Majoribus insigniendi, si sint Religiosi, à Superiore suo ætatis, natalium ac vitæ morumque probitatis debita testimonia in scriptis adferant; sæculares, si in Ecclesia Collegiata eive subjectâ resideant, à Decano Capituli, si in studio Theologico degant, ab illius Præside, alioqui à proprio Pastore similia testimonia exhibeant, & non habens hujusmodi testimonia ne ad Examen quidem admittatur, nisi Episcopo aliter videatur.

4. Promovendi itaque ad sacros Ordines tam minores quàm majores, uti & primam tonsuram, horâ primâ pomeridianâ feriâ quartâ septimanæ, quâ ordinandi sunt, in Cancellaria nostra Paderbornæ, nisi forsan ex causis incidentibus alius designetur locus, conveniant, productisque necessarijs testimonijs legitimæ nativitatis, baptismi, Confirmationis, ante actæ vitæ, studiorum, provisionis, ætatis, susceptorum Ordinum, eorundemque facti Exercitij nomina sua inscribi curent, feriâ quintâ horâ primâ post meridiem de sufficiente doctrinâ examinandi à deputatis nostris Examinatoribus.

5. Doceant Religiosi etiam Ordinum mendicantium de Ordinibus susceptis, testimonio ipsius Episcopi sigillo ejusdem communito, antequam altiorem Ordinem suscipiant.

6. Ne quis fortè à susceptione Ordinis Sacerdotij à nobis rejectus ad Confusionem apud suos evitandam ministerium Sacerdotale, quod non accepit, sacrilegâ temeritate usurpare attemptet, mandamus, ut nemo primitias celebrare permittatur, antequam superiori Ecclesiastico sæculari, vel regulari ejus loci, ubi primicias celebrare intendit, litteras suscepti Sacerdotij exhibuerit.

7. Ordinati quoque Sacerdotes intrâ quadraginta dies juxta antiquam consuetudinem primitias celebrent.

8. Quæ de Examine ordinandorum ac præcipuè ad curam animarum ex Concilio Tridentino salubriter sunt statuta, debite observari volumus, ac propterea diligenter nostro Vicario & Examinatoribus commendamus, ne quenquam ad curam animarum exercendam admittant, nisi quem ætate, moribus, & doctrinâ, prudentiâ, & alijs rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis idoneum judicaverint. Similiter strictè prohibemus ne quispiam in Pastorales functiones sese ingerat, nisi prævio Examine & approbatione licentiam à nobis aut nostro Vicario in scriptis obtinuerit. Nolumus etiam posthac cujuscunque statûs ad Ordines & beneficia maximè curata sine hujusmodi Examine admitti, provisiones autem, Collationes, Institutiones, Investituras aliter factas nullius roboris declarantes.

T I T U L U S X.

De Matrimonio et Sponsalibus.

I.

Quotidiana docet experientia, matrimonia temerè & præproperè contracta infinitas parere difficultates & infelices sæpè exitus sortiri, proinde rectè ordinatum est, ut sponsalia quæ futuri matrimonij promissionem & reciprocam utriusque obligationem continent, præmittantur, cum verò sponsalia de futuro à Sacro Concilio Tridentino sint intacta, atque ita relicta in terminis & dispositione juris communis, præterquam quod per copulam carnalem non transeant in matrimonium, certum est ea esse valida, & servari debere, etiamsi coram Parocho & testibus contracta non fuerint, & cum multi perperam aliter sentiant, error ille à Concionatoribus & Confessarijs datâ opportunitate ijs eximat.

O

2. Sponsalia